

Anna Skyggebjerg

Da jeg besluttede, at jeg er en god nok

mor

Anna Skyggebjerg

Da jeg besluttede, at jeg er en god nok

mor

Tilgnet min mor,
Elisabeth Skjggebjerg

Indledning

Jeg ved ikke præcist, hvorfor jeg mente, jeg ikke var en god nok mor. Hvorfor jeg sammenlignede mig med andre mødre og fandt mig for let. Eller hvorfor den selv samme lethed gjorde, at mit moderskab ikke stod ordentligt fast, men kunne rystes af de mindste kasterinde. Jeg ved ikke præcist, hvorfor det var sådan. Men jeg ved næsten præcist, hvornår det blev anderledes: Det var ved slutningen af Jacobs første leveår. Tre uger gammel havde han været tæt på at dø af vuggedød, men jeg fandt ham i sidste øjeblik og fik ham tilbage til livet.

Jeg blev fortalt, at frem til han var et år gammel, var han i øget risiko for at dø, mens han sov. Og han sov derfor med en respirationsmonitor, jeg havde lånt af hospitalet, som gav lyd, når han ikke trak vejret. Det gjorde den hele tiden. Så i det år var jeg i konstant alarmberedskab og sov stort set ikke, mens jeg alene passede på Jacob og hans fem år ældre søster, Elise. Men vi nåede i mål: Jacob overlevede og blev en stærk dreng. Og jeg, ja jeg blev i processen en stærk mor. Bomstærk, faktisk. Jeg følte, at jeg havde givet mit barn livet to gange. Jeg var lettet, lykkelig og parestolt. Og det var med de følelser i mig og med det år bag mig, jeg besluttede, at jeg er en god nok mor.

Det er måske den vigtigste beslutning, jeg nogen sinde har truffet. I hvert fald er det den, der har haft størst positiv effekt på mit liv: Det var slut med at blive rystet af kastevinde; mit moderskab stod fast i selv den stærkeste storm. Og selvfølgelig også i en lun sommerbrise.

For at beslutte, at jeg er en god nok mor, har fået betydning på alle niveauer i mit liv: Jeg tør sige min mening på forældremøderne. Jeg går ikke i panik, når der er scener i trodsalderen. Jeg siger ja og nej på de rigtige tidspunkter. Og jeg er blevet et mildere menneske, fordi jeg ikke længere kæmper så hårdt. Da jeg besluttede, at jeg er en god nok mor, igangsatte jeg uden at vide det en fantastisk domino-effekt af gode forandringer i både børnenes og mit liv.

Alle de forandringer har jeg skrevet i denne bog. Jeg håber og tror, at der vil være eksempler i bogen, der vinder genklang hos dig, selvom dit liv ikke er helt magen til mit. Og jeg håber og tror, at de vil få dig til at se dig selv kærligt i øjnene og beslutte, at du er en god nok mor.

Når du beslutter, at du er en god nok mor, giver du afkald på at stræbe efter perfektion. I stedet trækker du vejret dybt og "nøjes" omsorgsfuldt med at være god nok. Jeg er overbevist om, at du vil opleve en kolossal lettelse. Og en frisaettelse af de mange kræfter, det har krævet af dig at jage efter "the missing link", der skulle gøre det hele perfekt. Jeg er overbevist om, at det bliver begyndelsen på en forvandling af dit og dine børns liv. At du bliver stærkere, mere modig - og først og fremmest mere dig selv. Faktisk er jeg overbevist om, at når du beslutter, du er en god nok mor, da er du godt på vej til at blive den bedste mor, du kan blive for dine børn.

Kærlig hilsen,
Anna

Da jeg besluttede, at jeg er en god nok mor,

turde jeg sige min mening
til forældremøderne.

Da jeg besluttede, at jeg er en god nok mor,
fik jeg mod til at lave mine egne familieregler.

Hos os må man gerne spise tarteletter til hovedret.

Da jeg besluttede, at jeg er en god nok mor,
mærkede jeg taknemmeligheden strømme igennem mig.
Det var som at åbne et vindue
på en forårsdag.

Da jeg besluttede, at jeg er en god nok mor,

kunne jeg give slip på børnene.

Det oplevede de som tillid - og de voksede.

Da jeg besluttede, at jeg er en god nok mor,

blev mine stiplede grænser
trukket fuldt op.
Det klæder mig!

Da jeg besluttede, at jeg er en god nok mor,

blev jeg mindre sårbar.
Hvilken lettelse det var!
Også for børnene.

Da jeg besluttede, at jeg er en god nok mor,

stod jeg ved mine værdier
og kunne give dem videre til børnene.
Med overbevisning.